

ЗВІТ
за результатами публічної консультації
щодо проекту Закону України
«Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери»
(реєстр. № 11377 від 24.06.2024 року)

20 листопада 2024 року Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації за сприяння Програми USAID «Рада: наступне покоління» провів публічну консультацію щодо проекту Закону України «Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери» (реєстр. № 11377 від 24.06.2024 року), поданого Кабінетом Міністрів України.

ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПУБЛІЧНОЇ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Публічна консультація щодо проекту Закону України «Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери» (далі – проект Закону реєстр. № 11377) проведена Комітетом Верховної Ради України з питань цифрової трансформації спільно з Програмою USAID «Рада: наступне покоління» у формі круглого столу в змішаному форматі. Захід проходив офлайн за адресою: вул. Липська, 5, Готель Національний (Зал Східний). Учасники, які виявили бажання взяти участь у консультації дистанційно, доєдналися засобами платформи ZOOM.

До участі запрошували народних депутатів України, представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, представників органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій соціальної сфери, громадськості.

Всього в публічній консультації взяли участь 45 осіб.

Пропозиції та зауваження до законопроекту висловлювались учасниками безпосередньо під час проведення заходу, а також направлялись до Комітету з питань цифрової трансформації електронною поштою.

Усі пропозиції, озвучені під час публічної консультації та отримані на електронну пошту Комітету з питань цифрової трансформації внесені до Звіту про результати проведення публічної консультації та будуть опрацьовані у Комітеті під час підготовки до другого читання проекту Закону реєстр. № 11377.

КОНТЕКСТ

24.06.2024 у Верховній Раді України зареєстровано проект Закону України «Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери» (реєстр. № 11377 від 24.06.2024), поданий Кабінетом Міністрів України.

Метою проекту Закону реєстр. № 11377 є врегулювання питань функціонування Єдиної інформаційної системи соціальної сфери (далі - Єдина система) як інтегрального довідково - інформаційного середовища для отримувачів соціальної підтримки, осіб, у яких встановлено право на її отримання та надавачів соціальної підтримки, що об'єднує всі електронні інформаційні ресурси системи соціального захисту населення на основі спільних підходів, стандартів і технологій соціальної підтримки населення з метою централізації збору, обробки, збереження та обліку електронних даних отримувачів соціальної підтримки, передбаченої законодавством.

Законопроект складається з 22 статей, IV Розділів та Прикінцевих положень, які включають зміни до окремих законів України.

Головне завдання проекту акта полягає у нормативному визначенні Єдиної системи як єдиного довідково-інформаційного ресурсу соціальної сфери, який у процесі функціонування поступово інтегрує та об'єднує всі реєстри, бази даних та інші електронні інформаційні ресурси соціальної сфери, забезпечує їх технічну модифікацію і подальше ведення як складових Єдиної системи з дотриманням новітніх інформаційних та управлінських технологій, єдиних сучасних стандартів якості обслуговування громадян із можливістю прийняття ефективних організаційних і структурних рішень.

Проектом акта пропонується:

визначити правові та організаційні засади функціонування Єдиної системи як інтегральної інформаційної бази соціальної сфери, зокрема, шляхом взаємодії інформаційних ресурсів соціальної сфери та їх інтеграції з іншими державними інформаційними ресурсами, в тому числі державними реєстрами;

установити засади створення та функціонування Єдиного соціального реєстру (далі – Соціальний реєстр), що є однією із центральних підсистем Єдиної системи та komponує в себе різні реєстри, бази даних і програмно-інформаційні комплекси, держателями яких є Міністерство соціальної політики України та інші центральні органи виконавчої влади, зокрема, Пенсійний фонд України, якому передано функції з призначення та надання пільг і житлових субсидій, що є найбільш популярними видами державної підтримки;

визначити, що призначенням Соціального реєстру є централізоване збереження та облік електронних даних отримувачів усіх видів соціальної підтримки, передбачених законодавством;

внести до Законів України „Про місцеве самоврядування в Україні” та „Про місцеві державні адміністрації” зміни щодо використання органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями при реалізації повноважень у сфері соціального захисту населення і надання соціальних послуг та інших видів соціальної підтримки засобів Єдиної системи в порядку, передбаченому законодавством.

Фінансування реалізації акта передбачається за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги, благодійної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством.

Проект акта на етапі підготовки та внесення на реєстрацію до Верховної Ради України погоджено без зауважень Фондом соціального захисту осіб з інвалідністю, Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування „Асоціація об'єднаних територіальних громад”, Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні, Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні; із зауваженнями, які враховано, – Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини.

До проекту акта висловлені застереження, які враховано – громадською спілкою „Всеукраїнське громадське об'єднання „Національна Асамблея людей з

інвалідністю України”, Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування „Асоціація міст України”.

До проекту Закону реєстр. № 11377 свої висновки надали: Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів, Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу, Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій, Міністерство цифрової трансформації України, Міністерство фінансів України, Асоціація міст України.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини повідомив Комітет з питань цифрової трансформації про підтримку законопроекту. Міністерство юстиції України та Національне агентство з питань запобігання корупції за результатами опрацювання законопроекту надали інформацію про відсутність зауважень та пропозицій.

Народні депутати України - члени Комітету з питань цифрової трансформації під час розгляду законопроекту на своєму засіданні підтримали запропоновану у проекті правову можливість поступового об'єднання всіх реєстрів, баз даних та інших електронних інформаційних ресурсів соціальної сфери в Єдиній системі та їх автоматичної заміни на Єдину систему як суб'єкт електронної інформаційної взаємодії цих інформаційних ресурсів. Комітет рекомендував Верховній Раді України проект Закону реєстр. № 11377 прийняти в першому читанні за основу.

29.10.2024 за наслідками розгляду в першому читанні Верховна Рада України ухвалила рішення прийняти за основу проект Закону реєстр. № 11377 з дорученням Комітету з питань цифрової трансформації підготувати його до другого читання.

ПРОПОЗИЦІЇ УЧАСНИКІВ

Міністерство соціальної політики України:

1) з метою забезпечення продовження процесу реформування та цифровізації процесів у соціальній сфері, зокрема, щодо відходу від паперових форм документів, що використовуються для підтвердження статусів чи видів соціальної підтримки, пропонує доповнити статтю 3 проекту Закону реєстр. № 11377 частиною шостою у такій редакції: „б) соціальна ознака – визначена відповідно до законодавства ознака, набута на підставі життєвих подій та з урахуванням життєвих обставин, в тому числі складних життєвих обставин, досягнень, вкладу в розвиток державності чи захисту незалежності країни, яка дає можливість реалізації прав на звернення за соціальною підтримкою, передбаченою законодавством, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, та згідно з рішенням органів місцевого самоврядування щодо їх надання, і підтверджується відомостями державних електронних інформаційних ресурсів або в інший спосіб, передбачений законодавством.”;

2) згідно з тим, що у частині першій статті 6 Закону України „Про захист персональних даних” передбачено, що „мета обробки персональних даних має бути сформульована в законах, інших нормативно-правових актах, положеннях,

установчих чи інших документах, які регулюють діяльність володільця персональних даних, та відповідати законодавству про захист персональних даних”, пропонує частину третю статті 9 проекту Закону реєстр. № 11377 викласти в такій редакції: „Обробка в підсистемах Єдиної системи персональних даних заявників та отримувачів соціальної підтримки, інших користувачів Єдиної системи з метою надання соціальної підтримки проводиться в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність володільця інформації, обробка якої здійснюється у відповідній підсистемі Єдиної системи, з урахуванням норм Законів України „Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, „Про інформацію”, „Про захист персональних даних”, „Про публічні електронні реєстри”;

3) з метою забезпечення створення правових засад для прийняття автоматичного рішення про призначення соціальної допомоги чи іншого виду соціальної підтримки засобами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери (далі – Єдина система) пропонує статтю 9 проекту Закону реєстр. № 11377 доповнити частиною шостою такого змісту: „6. Первинні документи, створені автоматично в електронній формі засобами Єдиної системи на підставі інформації, наявної в Єдиній системі чи отриманої нею у порядку електронної інформаційно взаємодії, можуть застосовуватись у бухгалтерському обліку без необхідності накладення електронного підпису чи печатки відповідно до частини другої статті 9 Закону України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” та є підставою для призначення та / або нарахування соціальної підтримки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

4) з метою посилення гарантій захисту та безпеки інформації Єдиної системи (у тому числі персональних даних) пропонує частину п'яту статті 10 проекту Закону реєстр. № 11377 викласти в такій редакції: „Особам, які мають доступ до баз даних Єдиної системи, заборонено вимагати, обробляти та використовувати будь-яку інформацію, не передбачену цим Законом, а також використовувати отриману з Єдиної системи інформацію у будь-який інший спосіб, ніж передбачений цим Законом.”;

5) у зв'язку з визначенням у проекті Закону реєстр. № 11377 терміну „соціальна ознака” та існуванням таких термінів як „статуси” та „спеціальні статуси” поза сферою формування державної політики Мінсоцполітики, пропонує наступні редакційні правки:

у пункті першому частини першої статті 11 проекту Закону реєстр. № 11377 слова „її спеціальних статусів, а також про запити будь-яких осіб щодо інформації про неї, яка зберігається в Єдиній системі” замінити словами „її статусів, у тому числі спеціальних та соціальних ознак, а також про запити будь-яких осіб щодо інформації про неї, яка зберігається в Єдиній системі”;

частину першу статті 17 проекту Закону реєстр. № 11377 викласти в такій редакції: „статуси та соціальні ознаки особи – частина Соціального реєстру, що є результуючою складовою відображення статусів, у тому числі спеціальних та соціальних ознак за електронними особовими справами, а також набутих прав, і містить відомості, перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України”;

у частині шостій статті 19 проекту Закону реєстр.№ 11377 слова „та інші спеціальні та/або соціальні статуси” замінити словами „та інші статуси, у тому числі спеціальні та соціальні ознаки”;

у частині першій статті 21 проекту Закону реєстр. № 11377 слова „є інформація про осіб, їхні статуси” замінити словами „є інформація про осіб, їхні статуси, у тому числі спеціальні та соціальні ознаки”;

б) відповідно до того, що право на одержання інформації, як одне з основоположних свобод, передбачених міжнародними конвенціями, гарантується у Розділі II Конституції України (частина друга стаття 34) і згідно з приписами пункту першого статті 92 Основного Закону України має визначатись виключно на рівні законів, пропонує частину першу статті 12 проекту Закону реєстр. № 11377 викласти в редакції: „Порядок доступу до інформації, що оброблюється в Єдиній системі, як складова порядку функціонування Єдиної системи, визначається Кабінетом Міністрів України”;

7) оскільки згідно з частиною другою статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов’язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, пропонує у частині четвертій статті 13 проекту Закону реєстр. № 11377 слова „в порядку, встановленому законодавством” замінити словами „в порядку, встановленому Законом”;

8) у зв’язку з необхідністю перевірки/отримання відомостей, що зберігаються у нижченаведених інформаційних системах із метою встановлення соціальних ознак або визначення прав на соціальну підтримку, пропонує доповнити частину першу статті 14 проекту Закону реєстр № 11377 такими електронними інформаційними ресурсами, як:

„Єдина інформаційна система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань;

Відомча інформаційна система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб;”;

9) згідно з частиною другою статті 21 проекту Закону реєстр. № 11377 у Соціальному реєстрі передбачається зазначати базову інформацію (дані) про відповідні категорії осіб, до якої серед таких ідентифікуючих даних як прізвище, ім’я, по батькові, дата народження, громадянство, реквізити документів, що посвідчують особу тощо, пропонується віднести „актові записи цивільного стану”.

Відповідно до частин першої та третьої статті 49 Цивільного кодексу України актами цивільного стану, зокрема є народження фізичної особи, встановлення її походження, шлюб, розірвання шлюбу, зміна імені, смерть, які підлягають державній реєстрації та обов’язковому внесенню до Державного реєстру актів цивільного стану громадян (далі – Реєстр). Державна реєстрація актів цивільного стану проводиться шляхом складення актових записів цивільного стану в електронному вигляді у Реєстрі. Актовий запис цивільного стану – це документ органу державної реєстрації актів цивільного стану, який містить персональні відомості про особу та підтверджує факт проведення

державної реєстрації акта цивільного стану (частини друга та третя статті 9 Закону України „Про державну реєстрацію актів цивільного стану”).

Таким чином, актові записи цивільного стану складаються в Реєстрі на посвідчення зареєстрованих актів цивільного стану та є об'єктами Реєстру, тоді як інформацією про осіб, сім'ї та домогосподарства, які звертаються щодо отримання соціальної підтримки або у яких виникло право на її отримання можуть бути саме відомості про акти цивільного стану, що можуть використовуватись для їх ідентифікації.

Враховуючи зазначене, Міністерство пропонує пункт дванадцятий частини другої статті 21 проекту Закону реєстр. № 11377 викласти у такій редакції: „12) акти цивільного стану”.

Асоціація міст України:

Запропонованою редакцією нової частини п'ятої статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що «Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад здійснюють повноваження у сфері соціального захисту населення та надання соціальних послуг, інших видів соціальної підтримки засобами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери в порядку, передбаченому законодавством.».

Така редакція на думку представника Асоціації міст України зобов'язує виконавчі органи сільських, селищних, міських рад здійснювати повноваження засобами Єдиної системи, а не можливість її використання.

Також звертає увагу на те, що згідно Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», зокрема, статті 34, крім делегованих повноважень, встановлені і власні (самоврядні) повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері соціального захисту населення. Зокрема, за рахунок власних коштів і благодійних надходжень можуть надаватись додаткові соціальні гарантії особам з інвалідністю, ветеранам війни та праці, сім'ям загиблих (померлих або визнаних такими, що пропали безвісти) військовослужбовців, багатодітним сім'ям; вирішуватись питання про надання за рахунок коштів місцевих бюджетів ритуальних послуг у зв'язку із похованням самотніх громадян тощо.

У той же час, згідно статті 4 проекту Закону реєстр. № 11377 метою Єдиної інформаційної системи соціальної сфери є забезпечення цілісної автоматизації процесів у соціальній сфері шляхом об'єднання та оптимізації діючих електронних інформаційних ресурсів соціальної сфери, програмно-інформаційних комплексів, та не передбачає технічний супровід реалізації місцевих програм.

Запропонована редакція частини п'ятої статті 34 зазначеного проекту Закону на думку представника Асоціації міст України заблокує виконання органами місцевого самоврядування власних повноважень у сфері соціального захисту населення, виконання місцевих програм.

У зв'язку з наведеним запропоновано внести зміни до нової частини п'ятої статті 34 Закону України Про місцеве самоврядування в Україні» та викласти її в наступній редакції: «Органи місцевого самоврядування здійснюють виключно

делеговані повноваження у сфері соціального захисту населення та надання соціальних послуг, інших видів соціальної підтримки засобами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери.».

Благодійний Фонд «Право на захист»:

1) Проектом Закону не визначено поняття надавачів будь-яких видів соціальної підтримки. Враховуючи багатокomпонентність визначення видів соціальної підтримки, а також те, що надавачами можуть бути державні (комунальні) органи/установи, підприємства/установи/організації недержавного сектору та фізичні особи-підприємці (наприклад щодо надання соціальних послуг) вбачається необхідність конкретизації переліку таких надавачів, оскільки проектом Закону їм також надано право вносити відповідну інформацію до ЄІССС та Соціального реєстру.

Також, в контексті активного залучення до надання соціальної підтримки недержавного сектору (зокрема недержавних надавачів соціальних послуг) та необхідності розвитку ринку надавачів (для забезпечення комплексної підтримки отримувачів) вбачається необхідним уникнення покладення на таких надавачів додаткових зобов'язань.

Проектом Закону визначено поняття “заявник” як фізична особа, яка звертається за отриманням послуг у сфері соціальної підтримки для себе або іншої фізичної особи.

Натомість певні види соціальних допомог (соціальних послуг) надаються не окремій фізичній особі, а сім'ї (наприклад, соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям, допомога на проживання ВПО, послуга соціального супроводу сімей/осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах). Відповідно заява на призначення таких соціальних допомог/послуг подається уповноваженим представником сім'ї.

Враховуючи викладене, вбачається необхідним встановлення можливості звернення особи за соціальною підтримкою в інтересах сім'ї.

Крім того, вбачається необхідним визначення права отримувачів соціальної підтримки на безоплатне поновлення, доповнення і виправлення інформації про особу, що є важливим аспектом отримання соціальної підтримки та встановлення права особи на вибір видів оскарження рішення, дії чи бездіяльності розпорядника інформації з метою їх ефективного захисту у разі порушення.

Вбачається необхідним уточнити термін “правоволоділець”, оскільки частиною 6 статті 19 проекту Закону передбачається інформування “правоволоділця” про внесення до Соціального реєстру інформації про нього та про належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні та/або соціальні статуси, а також про зміну та видалення такої інформації.

2) Вбачається необхідним включити до переліку базової інформації про заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки не лише загальну інформацію про осіб, їх статуси, а й інформацію про їх потреби в отриманні послуг та підтримки, яка не може бути забезпечена в межах поточного звернення або є недоступною на території громади або на рівні держави.

Так, зокрема, можуть включатися інформація про потреби осіб у соціальних послугах, перекваліфікації, працевлаштуванні, житлі, реабілітації тощо. Централізований збір інформації про потреби отримувачів соціальної підтримки дозволить органам державної влади та органам місцевого самоврядування мати доступ до актуальної інформації про всі необхідні потреби, що може стати основою для формування стратегій розвитку як локального так і національного законодавства з питань соціальної підтримки.

Такий підхід до обліку даних заявників є важливим для створення комплексної, зрозумілої та послідовної системи соціальної підтримки та функціонування системи, яка має містити інформацію як про отриману соціальну підтримку, так і про потреби в такій підтримці. Крім того, такий підхід буде відповідати меті ведення Єдиного соціального реєстру.

3) Вбачається доцільним за результатами прийняття проекту Закону реєстр. № 11377 внести зміни до постанови КМУ від 27 січня 2021 р. № 99 “Про Реєстр надавачів та отримувачів соціальних послуг”, оскільки в п. 33 зазначеної Постанови встановлено, що дані про отримувачів соціальних послуг зберігаються в Реєстрі протягом трьох років після завершення отримання ними соціальних послуг.

Вказане може суперечити меті ведення Соціального реєстру в частині накопичення інформації та ведення єдиного обліку заявників, осіб, у яких встановлено право на отримання соціальної підтримки та отримувачів усіх видів соціальної підтримки.

4) У проекті Закону реєстр. № 11377 суб’єктами Єдиної системи визначено, зокрема, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Вбачається необхідним уточнити, які саме органи визнаються суб’єктами Єдиної системи, оскільки система таких органів є розгалуженою, а чіткий розподіл повноважень сприятиме більш ефективному процесу роботи в Єдиній системі.

5) Відповідно до наданої Комітету цифрової трансформації таблиці поправок пропонується:

у преамбулі та частині першій статті 1 уніфікувати перелік дій з даними/інформацією;

доповнити частину першу статті 1 інформацією про акти Кабінету Міністрів України як джерело нормативно-правового регулювання Єдиної інформаційної системи соціальної сфери;

положення частини другої статті 1 не узгоджуються з частиною другою статті 19 Закону України “Про міжнародні договори України” від 29 червня 2004 року № 1906-IV, пропозиція узгодити;

положення пункту 2 частини першої статті 2 не узгоджуються з частиною третьою статті 2 Закону України “Про центральні органи виконавчої влади” від 17 березня 2011 року № 3166-VI, пропозиція узгодити;

у статті 2 уточнити, які саме місцеві органи виконавчої влади (місцеві державні адміністрації) та органи місцевого самоврядування визнаються суб’єктами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, оскільки система таких органів є розгалуженою;

у статті 3 щодо визначення терміну «заявник» слід врахувати, що певні види соціальних допомог (соціальних послуг) надаються не окремій фізичній особі, а сім'ї (наприклад, соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям, послуга соціального супроводу сімей / осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах), відповідно заява на призначення таких соціальних допомог/послуг подається уповноваженим представником сім'ї. Враховуючи викладене, вбачається необхідним встановлення можливості звернення особи за соціальною підтримкою в інтересах сім'ї;

у статті 3 необхідно вдосконалити визначення поняття “отримувач соціальної підтримки”, оскільки наведена у законопроекті дефініція не дозволяє встановити критерії віднесення особи до переліку отримувачів такої підтримки;

запропоноване частиною першою статті 4 визначення є двозначним, оскільки Єдина система визначається як “інформаційно- комунікаційна система” та “сукупність взаємопов’язаних центральної та функціональних підсистем...”, визначення не узгоджується зі статтею 6 проекту, не розкриває конкретні функції суб’єктів Єдиної системи, не вказує на специфічні види діяльності, які підтримуються цією системою;

у статті 5 пропонується визначити доступність інформації для отримувачів соціальної підтримки одним із принципів Єдиної системи, включно з органами державної влади, місцевого самоврядування та інших суб’єктів Єдиної системи.

запропонована проектом редакція частини другої статті 9 значно обмежує можливість комплексної соціальної підтримки осіб. У разі обмеження обсягу персональних даних виключається можливість об’єднання всіх необхідних особистих, сімейних, медичних, житлових, економічних, трудових, освітніх даних про особу, її потреби, що є важливим для створення комплексної, зрозумілої та послідовної системи соціальної підтримки та функціонування системи, яка має містити інформацію як про отриману соціальну підтримку, так і про потреби в такій підтримці. Такий підхід не відповідає меті ведення Єдиного соціального реєстру, визначеного розділом II проекту Закону;

у статті 10 уточнити регулювання правового режиму конфіденційної інформації;

право та можливість доповнення інформації про особу є важливим аспектом отримання соціальної підтримки та має бути визначене окремо та бути безоплатним. Враховуючи зміст положення частини першої статті 11 законопроекту, захист прав особи має стосуватися всіх визначених частиною першою статті 11 прав особи, не обмежуючи можливість захисту лише одного з них. Відповідно до частини першої статті 23 Закону України “Про доступ до публічної інформації” рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду;

у статті 17 необхідно уніфікувати визначені частини термінів “соціальна реєстраційна картка особи”, “соціальна реєстраційна картка сім’ї”, “соціальна реєстраційна картка домогосподарства”;

частиною шостою статті 19 передбачається інформування “правоволодільця” про внесення до Соціального реєстру інформації про нього та про належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні та / або соціальні

статуси, а також про зміну та видалення такої інформації. Водночас у проєкті не вказується кого слід вважати “правоволодільцем”. Необхідно уточнити вказаний термін;

у статті 21 врахувати, що соціальна підтримка визначається виходячи не лише зі статусу, а і з потреб особи. Якщо статус особи є сталою категорією, то потреби є змінними, особливо в умовах воєнного стану. Включення потреб особи до об'єкту Соціального реєстру та їх облік є важливим для її становища і необхідних для його оцінки та діагностики, визначення можливості соціального втручання;

редакційні правки до окремих статей.

Порівняльна таблиця з переліком усіх запропонованих поправок та пропозицій до законопроекту направлена до Комітету цифрової трансформації.

ВИСНОВКИ

Під час проведення публічної консультації учасниками було порушено ряд питань, які доцільно врахувати при підготовці проєкту Закону реєстр. № 11377 до другого читання.

Усі пропозиції надіслані до Комітету з питань цифрової трансформації або висловлені під час публічної консультації внесені до Звіту про результати проведення публічної консультації та будуть надані для ознайомлення народним депутатам України – членам Комітету з питань цифрової трансформації для опрацювання та можливого врахування при підготовці проєкту акта.